

Esra

Esra ("hjälp") var en präst och skriftlärd (7:11) som år 458 f Kr flyttade från Babel till Jerusalem, som lydde under Persiens överhöghet. I kap 1-6 skildrar han vad som hade hänt tidigare: hur judarna kom tillbaka år 538 f Kr (kap 1-3), men tempelbygget kom sedan av sig (kap 4) och fullföljdes först 520-516 f Kr med stöd av profeterna Haggai och Sakarja och perserkungen Darejaves I (kap 5-6). När Esra själv väl kommit fram år 458 f Kr stärkte han folkets tempeltjänst (7-8) och laglydnad (9-10, Neh 8).

Från 445 f Kr samarbetade Esra även med ståthållaren Nehemja (se Neh 8:9, 12:26), vars bok i grundtexten är sammanfogad med Esras till en enda bok, troligen av Esra själv. Enligt judisk tradition sammanställde han också Krönikeböckerna och kanske även Psaltaren.

Koresh befäller judarna att återvända

¹ Detta hände i den persiske kungen Koreshs första regeringsår. För att HERRENS ord genom Jeremia skulle uppfyllas påverkade HERREN den

---

1:1 2 Krön 36:22f, Jer 25:12, 29:10. **1:1** den persiske kungen Koresh Av grekerna kallad Kyros (på latin Cyrus), regerade 559-530 f Kr. Hans "första regeringsår" syftar dock på 539 f Kr då han i oktober tog över Babel, förutsagt av profeten Jesaja (Jes 44:28f). Hans toleransedikt, som gav viss religionsfrihet åt alla folk i hans rike (jfr vers 2-4), publicerades på Kyros cylindern som idag återfinns på British Museum. **1:1** HERRENS ord genom Jeremia Se Jer 25:11f, 29:10.

persiske kungen Koresh sinne, så att han över hela sitt rike lät kungöra, både muntligt och skriftligt:

² ”Så säger Koresh, kung av Persien: HERREN, himlens Gud, har gett mig alla rikena på jorden, och han har befallt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem i Juda.

³ Den bland er som tillhör hans folk ska bege sig upp till Jerusalem i Juda för att bygga upp HERRENS, Israels Guds hus, och hans Gud ska vara med honom. Han är den Gud som bor i Jerusalem.

⁴ Alla som finns kvar, på varje ort där de bor som främlingar, ska få hjälp av folket på orten. De ska få silver, guld, gods och boskap utöver det som frivilligt ges till Guds hus i Jerusalem.”

⁵ Huvudmännen för Juda och Benjamins familjer samt prästerna och leviterna, alla de vilkas sinne Gud hade påverkat, gjorde sig redo att ge sig av för att bygga upp HERRENS hus i Jerusalem.

⁶ Och alla deras grannar hjälpte dem med silverkärl, guld, gods och boskap och dyrbara gåvor, förutom alla frivilliga gåvor.

⁷ Kung Koresh lät hämta fram de föremål som hade tillhört HERRENS hus men som Nebukadnessar hade fört bort från Jerusalem och låtit sätta in i sin guds hus.

1:3 Esra 4:3, 5:13, Ps 76:2f. **1:7** 2 Kung 24:13, 25:14f, 2 Krön 36:7, 18, Esra 5:14. **1:7** föremål Templets kärl hade tagits som krigsbyte i flera omgångar: 605 f Kr (Dan 1:2), 597 f Kr (2 Kung 24:13) och vid Jerusalems förstörelse 587 f Kr (2 Kung 25:15-15, Jer 27:16-22). **1:7** Nebukadnessar Babels kung som regerade 605-562 f Kr. Erövrade och förstörde Jerusalem år 587 f Kr (2 Kung 25). Lärde känna Herren genom Daniel (Dan 2-4). **1:7** sin guds hus Annan översättning: ”sina gudars hus”.

⁸ Koresh, kungen av Persien, överlämnade dem åt skattmästaren Mitredat, som räknade upp dem åt Sheshbassar, fursten av Juda.

⁹ Detta var deras antal: 30 kärl av guld, 1 000 av silver, 29 andra offerkär,

¹⁰ 30 bågare av guld, 410 enklare silverbågare och 1 000 andra kär.

¹¹ Antalet guldkärl och silverkärl var tillsammans 5 400. Allt detta förde Sheshbassar med sig när de bortförda begav sig från Babel till Jerusalem.

2

De som återvände från Babel

¹ Dessa var de män från provinsen som drog upp från landsflykten och fångenskapen. Babels kung Nebukadnessar hade fört bort dem, men de vände nu tillbaka till Jerusalem och Juda, var och en till sin stad.

1:8 Sheshbassar Kanske det babyloniska namnet på Davidsättlingen Serubbabel (jfr 3:2 med 5:16). Annars möjligen en av perserkungen utsedd övergångsregent som sedan lämnade över till Serubbabel. **1:11** Antalet Utöver de 2499 gamla tempelkärlen förde de även med sig nya kär (vers 6). **1:11** från Babel till Jerusalem En resa om ca 130 mil, vilket idealiskt tog två månader (men se 7:9). **2:1** Esra 8:1f, Neh 7:6f.

² De följde med Serubbabel, Jeshua, Nehemja, Seraja, Reelaja, Mordokaj, Bilsan, Mispar, Bigvaj, Rehum och Baana.

Detta var antalet män av Israels folk:

³ Paroshs barn: 2 172,

⁴ Shefatjas barn: 372,

⁵ Aras barn: 775,

⁶ Pahat-Moabs barn, av Jeshuas och Joabs barn: 2 812,

⁷ Elams barn: 1 254,

⁸ Sattus barn: 945,

⁹ Sackajs barn: 760,

¹⁰ Banis barn: 642,

¹¹ Bebais barn: 623,

¹² Asgads barn: 1 222,

¹³ Adonikams barn: 666,

¹⁴ Bigvajs barn: 2 056,

¹⁵ Adins barn: 454,

¹⁶ Aters barn av Hiskia: 98,

¹⁷ Besajs barn: 323,

¹⁸ Joras barn: 112,

¹⁹ Hashums barn: 223,

²⁰ Gibbaras barn: 95,

2:2 Serubbabel Betyder "Sådd i Babel". Kom att styra provinsen Juda för kungens räkning. Ättling till kung David och juridisk förfader till Jesus (Matt 1:12, jfr Hagg 2:24). Ansvarig för tempelbygget både år 536 och 520 f Kr (Esra 3:8, 5:2, Hagg 1:1, 12). **2:2**

Jeshua Betyder "Herrens frälsning", hebreisk form av namnet Jesus (Matt 1:21). Överstepräst som ledde tempelbygget vid sidan av ståthållaren Serubbabel (Esra 3:8f, Hagg 1:1, Sak 3:1f). **2:2**

Nehemja Inte samma person som är huvudperson i Nehemjas bok över 90 år senare. **2:2** antalet Några av sifferuppgifterna i Esra 2 skiljer sig från listan i Neh 7. Kanske syftar den ena listan på dem som anmälde sig, den andra på dem som faktiskt reste och kom fram.

- 21 Betlehems barn: 123,
22 männen från Netofa: 56,
23 männen från Anatot: 128,
24 Asmavets barn: 42,
25 Kirjat-Arims, Kefiras och Beerots barn: 743,
26 Ramas och Gebas barn: 621,
27 männen från Mikmas: 122,
28 männen från Betel och Ai: 223,
29 Nebos barn: 52,
30 Magbishes barn: 156,
31 den andre Elams barn: 1 254,
32 Harims barn: 320,
33 Lods, Hadids och Onos barn: 725,
34 Jerikos barn: 345,
35 Senaas barn: 3 630.
36 Av prästerna: Jedajas barn av Jeshuas hus:
973,
37 Immers barn: 1 052,
38 Pashurs barn: 1 247,
39 Harims barn: 1 017.
40 Av leviterna: Jeshuas och Kadmiels barn, av
Hodajas barn: 74,
41 av sångarna: Asafs barn: 128,
42 av dörrvakternas barn: Shallums barn, Aters
barn, Talmons barn, Ackubs barn, Hatitas barn
och Sobajs barn: tillsammans 139.
43 Av tempeltjänarna: Sihas barn, Hasufas barn,
Tabbaots barn,
44 Keros barn, Siahass barn, Padons barn,
45 Lebanas barn, Hagabas barn, Ackubs barn,
46 Hagabs barn, Samlajs barn, Hanans barn,
47 Giddels barn, Gahars barn, Reajas barn,

- 48 Resins barn, Nekodas barn, Gassams barn,
49 Uzzas barn, Paseas barn, Besajs barn,
50 Asnas barn, Meunims barn, Nefisims barn,
51 Bakbuks barn, Hakufas barn, Harhurs barn,
52 Basluts barn, Mehidas barn, Harshas barn,
53 Barkos barn, Siseras barn, Temas barn,
54 Nesias barn, Hatifas barn.
55 Av Salomos tjänares barn: Sotajs barn, Hasoferets barn, Perudas barn,
56 Jaalas barn, Darkons barn, Giddels barn,
57 Shefatjas barn, Hattils barn, Pokeret-Hassebajims barn, Amis barn.
58 Tempeltjänarna och Salomos tjänares barn utgjorde tillsammans 392.
59 Dessa var de som begav sig hem från Tel-Mela, Tel-Harsha, Kerub, Addam och Immer, men som inte kunde uppge sina familjer och sin släkt eller om de tillhörde Israel:
60 Delajas barn, Tobias barn, Nekodas barn, 652.
61 Av prästernas barn: Habajas barn, Hackos barn och Barzillajs barn, han som tog en av gileaditen Barzillajs döttrar till hustru och blev uppkallad efter dem.
62 Dessa sökte efter sina släktregister men kunde inte finna dem. Därför ansågs de orena och uteslöts från prästämbetet.
63 Ståthållaren sade till dem att de inte skulle få äta av det högheliga förrän en präst trädde fram med urim och tummim.

2:55 1 Kung 9:21. **2:61** 2 Sam 19:31f. **2:63** 2 Mos 28:30, 4 Mos 27:21.
2:63 urim och tummim Bars i översteprästens bröstsköld och användes för att söka Guds vilja genom lottkastning (2 Mos 28:30, 4 Mos 27:21, Ords 16:33).

⁶⁴ Hela församlingen utgjorde tillsammans 42 360,

⁶⁵ förutom tjänare och tjänarinnor som uppgick till 7 337. Till dem hörde 200 sångare och sångerskor.

⁶⁶ De hade 736 hästar, 245 mulåsnor,

⁶⁷ 435 kameler och 6 720 åsnor.

⁶⁸ När de kom till HERRENS hus i Jerusalem gav några av huvudmännen för familjerna frivilliga gåvor till Guds hus för att det åter skulle byggas upp på sin plats.

⁶⁹ De gav efter sin förmåga till arbetskassan 61 000 dariker i guld och 5 000 minor i silver och dessutom 100 prästskrudar.

⁷⁰ Prästerna, leviterna och en del av folket samt sångarna, dörrvakterna och tempeltjänarna bosatte sig i sina städer, och hela Israel i sina städer.

3

Offertjänsten börjar på nytt

¹ När sjunde månaden kom och Israels barn bodde i sina städer, samlades folket som en enda man i Jerusalem.

² Jeshua, Josadaks son, hans bröder prästerna och Serubbabel, Shealtiels son, och dennes bröder började bygga Israels Guds altare för att offra

---

2:69 dariker En darik var ett guldmynt som vägde 1/60 mina eller ca 8,5 gram. Summorna motsvarar ca 500 kg guld och 2,5 ton silver. **2:70** i sina städer Tempelfolket bodde runt Jerusalem, de övriga i resten av landet. **3:1** Dom 20:1, Neh 8:1. **3:1**

sjunde månaden September-oktober år 537 f Kr. Den sjunde månaden skulle folket samlas i Jerusalem till basunhögtid (4 Mos 29:1f) och lövhyddohögtid (Esra 3:4, 5 Mos 16:13f). **3:2** 3 Mos 6:9f, 5 Mos 12:13f, Matt 1:12.

brännoffer där, som det var föreskrivet i gudsman-
nen Moses lag.

³ De uppförde altaret på dess plats, eftersom de var rädda för folken där i länderna omkring. På altaret offrade de brännoffer åt HERREN, morgonens och kvällens brännoffer.

⁴ De firade lövhyddohögtiden som det var föreskrivet och offrade brännoffer varje dag, det bestämda antalet för varje dag.

⁵ Sedan offrade de det dagliga brännoffret och det som hörde till nymånaderna och till HERRENS alla andra helgade högtider, och alla offer som de frivilligt bar fram åt HERREN.

⁶ Den första dagen i sjunde månaden började de offra brännoffer åt HERREN, trots att grunden till HERRENS tempel ännu inte var lagd.

Grunden till templet läggs

⁷ De gav pengar åt stenhuggare och snickare och även mat, dryck och olja till sidonierna och tyrierna, för att dessa skulle föra cederträ sjövägen från Libanon till Jafo enligt det tillstånd som den persiske kungen Koresh hade gett dem.

⁸ I det andra årets andra månad efter att de kommit till Guds hus i Jerusalem påbörjades arbetet av Serubbabel, Shealtiels son, och Jeshua, Josadaks son, och deras övriga bröder: prästerna, leviterna

---

3:3 4 Mos 28:3f.   **3:4** 3 Mos 23:34f, 4 Mos 29:12f.   **3:5** Neh 10:32f.
3:7 2 Krön 2:16.   **3:7** mat, dryck och olja ingick normalt i arbetares ersättning (jfr 2 Krön 2:10).   **3:7** cederträ sjövägen Tyrus exporterade sitt virke längs kusten ända till Egypten. Jfr 2 Krön 2:16.   **3:7** Jafo Dagens Jaffa söder om Tel Aviv, Jerusalems närmaste hamnstad (jfr Jona 1:3).   **3:8** andra årets andra månad April-maj år 536 f Kr.

och alla de som hade kommit till Jerusalem från fångenskapen. De anställde de leviter som var tjugo år gamla eller mer till att leda arbetet på HERRENS hus.

⁹ Jeshua med sina söner och bröder och Kadmiel med sina söner, Juda söner, åtog sig som en enda man att ha uppsikt över dem som arbetade med Guds hus. Det gjorde även Henadads söner med sina söner och bröder leviterna.

¹⁰ När byggnadsarbetarna lade grunden till HERRENS tempel intog prästerna sina platser i ämbetsskrud med trumpeter. Leviterna, Asafs söner, hade cymbaler, och tillsammans prisade de HERREN efter den ordning som Israels kung David hade gett.

¹¹ De sjöng lov och pris till HERREN: "Han är god, evig är hans nåd mot Israel!" Hela folket jublade högt och prisade HERREN för att grunden var lagd till HERRENS hus.

¹² Men många av prästerna och leviterna och huvudmännen för familjerna, de gamla som hade sett det förra huset, grät högt när de såg grunden läggas till detta hus. Många andra jublade och var så glada att de ropade med hög röst.

¹³ Man kunde inte skilja mellan det glada jubelropet och folkets högljudda gråt, för folket ropade så högt att ljudet hördes vida omkring.

4

3:9 Esra 2:40. **3:10** 2 Krön 29:25f. **3:10** den ordning som Israels kung David hade gett. Se t ex 1 Krön 6:31f, 25:1f. **3:11** 2 Krön 5:13, 7:3, Ps 136:1. **3:12** Hagg 2:2f.

Arbetet med templet stoppas

¹ När motståndarna till Juda och Benjamin fick höra att de som återvänt från fångenskapen höll på att bygga ett tempel åt HERREN, Israels Gud,

² gick de till Serubbabel och huvudmännen för familjerna och sade till dem: ”Vi vill bygga tillsammans med er, för vi söker er Gud precis som ni, och vi har offrat åt honom ända sedan kung Esarhaddon av Assyrien lät föra oss hit.”

³ Men Serubbabel och Jeshua och de andra huvudmännen för Israels familjer sade till dem: ”Ni får inte bygga ett hus åt vår Gud tillsammans med oss. Vi ska själva bygga huset åt HERREN, Israels Gud, så som kung Koresh av Persien har befallt oss.”

⁴ Men folket i landet fick judarna att tappa modet och avskräckte dem från att bygga vidare.

⁵ De lejde män som motarbetade dem och hindrade deras planer så länge kung Koresh av Persien levde och sedan ända till dess att kung Darejaves av Persien började regera.

Exempel på senare motstånd

⁶ När Ahasveros regerade skrev man i början av hans regeringstid ett brev som anklagade dem som bodde i Juda och Jerusalem.

4:2 2 Kung 17:24f.   **4:2** Esarhaddon Regerade 681-669 fKr, son till erövrarkungen Sanherib (se 2 Kung 18:19).   **4:3** Esra 1:3, 5:13.

4:5 Darejaves Också kallad Darius I, berömd kung år 521-486 f Kr. Far till Ahasveros.   **4:6** Ahasveros Också kallad Xerxes I, skildrad i Esters bok. Han regerade år 486-465 f Kr, långt efter det första försöket att bygga templet år 536 f Kr. Far till Artashasta och gift med Ester.

⁷ Och på Artashastas tid skrev Bishlam, Mitredat och Tabeel och hans andra ämbetsbröder till kung Artashasta av Persien. Brevet var skrivet på arameiska och med arameiska bokstäver.

⁸ Likaså skrev rådsherrn Rehum och skrivaren Shimshaj ett brev om Jerusalem till kung Artashasta med följande innehåll:

⁹ Från rådsherrn Rehum och skrivaren Shimshaj och de andra, deras medbröder från Dina och Afarsatka, Tarpela, Afaras, Erech, Babel, Susan, Deha, Elam

¹⁰ och de andra folk som den store och mäktige Asenappar förde bort och lät bosätta sig i staden Samaria och i resten av landet på andra sidan floden.

¹¹ Detta är en avskrift av brevet de sände till honom:

”Till kung Artashasta, från dina tjänare, männen på andra sidan floden.

¹² Kungen bör veta att de judar som gav sig i väg från dig har kommit hit till oss i Jerusalem. De byg-

---

4:7 Artashasta Också kallad Artaxerxes I, kung år 465-424 f Kr. Troligen sände han sitt brev (vers 17-22) i början av sin regering. Längre fram kom han i stället att gynna Jerusalem och dess tempel genom att sända Esra år 458 f Kr (7:11f) och Nehemja år 445 f Kr (Neh 2).

4:7 på arameiska Dåtidens internationella språk (2 Kung 18:26), officiellt förvaltningspråk i perserriket. Grundtexten byter här språk och fortsätter på arameiska ända till 6:18. **4:10**

Asenappar Syftar på Assurbanipal, grym assyrisk kung år 669-627 f Kr. Assyriernas omflyttningar av erövrade folk skulle bryta deras identitet och vilja till uppror. Tidigare förflyttningar genomfördes på 720-talet f Kr (2 Kung 17:24f) och 670-talet f Kr (Esra 4:2). **4:10**

landet på andra sidan floden Från Persien sett, alltså väster om Euftrat där Israel ligger.

ger nu upp den upproriska och onda staden, de reparerar murarna och förbättrar fundamenten.

¹³ Kungen bör nu veta att om denna stad byggs upp och murarna repareras kommer de varken att betala skatt, tull eller vägpenningar, och det kommer att skada kungarnas inkomster.

¹⁴ Eftersom vi äter palatsets salt och det inte är rätt att vi ser hur kungen blir vanärad, sänder vi nu denna skrivelse och låter kungen veta

¹⁵ så att det kan efterforskas i dina fäders krönikor. Du ska då i dessa krönikor finna att denna stad har varit en upprorisk stad, till skada för kungar och länder. Sedan gammalt har det där anstiftats oroligheter, och därför har också denna stad förstörts.

¹⁶ Vi låter nu kungen veta att om denna stad byggs upp och dess murar repareras, då har du ingen besittning kvar i landet på andra sidan floden.”

¹⁷ Kungen sände detta svar:

”Till rådsherren Rehum och skrivaren Shimshaj och de andra, deras medbröder, som bor i Samaria och i resten av landet på andra sidan floden. Frid!

¹⁸ Skrivelsen ni sände till oss har blivit noggrant uppläst för mig.

¹⁹ Sedan jag befallt att det skulle göras efterforskningar, fann man att denna stad ända sedan

---

4:14 äter palatsets salt Innebär att vara förbunden att tjäna kungen (jfr 4 Mos 18:19 med not). **4:18** noggrant Annan översättning: ”översatt och” (till kungens hovspråk persiska).

gammalt har brukat sätta sig upp mot kungar och att uppror och oroligheter har anstiftats där.

²⁰ I Jerusalem har det också funnits mäktiga kungar som har härskat över hela landet på andra sidan floden. Skatt, tull och vägpenningar har getts till dem.

²¹ Utfärda därför en befallning att dessa män ska sluta. Denna stad ska inte byggas upp förrän jag befäller det.

²² Se till att ni inte är försumliga med denna sak, så att skadan inte växer och kungarna blir lidande.”

²³ När det som stod i kung Artashastas skrivelse hade blivit uppläst för Rehum och skrivaren Shimshaj och deras medbröder, gick de till judarna i Jerusalem och hindrade dem med våld och makt.

²⁴ Alltså upphörde arbetet på Guds hus i Jerusalem. Det blev förhindrat ända till den persiske kungen Darejaveshs andra regeringsår.

5

Arbetet på templet börjar på nytt

¹ Och profeten Haggai och Sakarja, Iddos son, profeterade för judarna i Juda och Jerusalem i

---

4:20 1 Kung 4:21. **4:24** Alltså upphörde arbetet Efter utvecklingen i vers 6-23 om händelser under 400-talet återvänder skildringen nu till det arbete som upphörde 536 f Kr och låg nere till år 520 f Kr, Darejaveshs andra regeringsår. **5:1** Hagg 1:1f, Sak 1:1f, 6:11f. **5:1** Haggai och Sakarja verkade som profeter i Jerusalem år 520-518 f Kr. Se deras respektive bibelböcker.

Israels Guds namn som var över dem.

² Serubbabel, Shealtiels son, och Jeshua, Josadaks son, började då bygga på Guds hus i Jerusalem. Guds profeter var med dem och hjälpte dem.

³ Vid samma tid kom Tattenaj, som var ståthållare i landet på andra sidan floden, och Shetar-Bosenaj och deras medbröder till dem och sade så till dem: "Vem har befallt er att bygga detta hus och färdigställa denna byggnad?"

⁴ Sedan frågade de vad männen hette som uppförde byggnaden.

⁵ Guds öga vakade över judarnas äldste, så att ingen hindrade dem innan saken hade kommit inför Darejavesch och de hade fått brev tillbaka från honom om detta.

⁶ Detta är vad som stod skrivet i det brev som Tattenaj, ståthållaren i landet på andra sidan floden, och Shetar-Bosenaj och hans medbröder afarsekiterna på andra sidan floden sände till kung Darejavesch.

⁷ De sände nämligen en redogörelse till honom, och i den stod det:

"Frid i allt vare med kung Darejavesch.

5:1 Israels Guds namn som var över dem Antingen att Gud var närvarande över dem, eller att hans namn var utropat över dem (för tillhörighet och beskydd). **5:3** Tattenaj Enligt en kilskriftstavla var han underställd satrapen Ushtanni. Troligen hade han ett mer lokalt ansvar i området kring Damaskus. **5:3** ståthållare Representant för den persiske kungen i provinsen väster om floden Eufrat. **5:4** Sedan frågade de Andra handskrifter: "Då berättade vi för dem" (men jfr v 9). **5:5** Ps 33:18, 34:16.

⁸ Kungen bör veta att vi kom till provinsen Judeen, till den store Gudens hus. Detta bygger man nu upp med stora stenar och sätter trävirke i väggarna. Arbetet utförs med omsorg och går snabbt framåt under deras ledning.

⁹ Då frågade vi de äldste där: Vem har befallt er att bygga detta hus och att återställa denna mur?

¹⁰ Vi frågade dem också vad de hette, för att kunna underrätta dig och skriva upp namnen på de män som ledde dem.

¹¹ Detta är svaret som de gav oss: Vi är tjänare till himlens och jordens Gud, och vi bygger på nytt upp det hus som för många år sedan stod här och som en stor kung i Israel hade byggt och gjort färdigt.

¹² Men eftersom våra fäder gjorde himlens Gud vred, gav han dem i kaldén Nebukadnessars hand, den babyloniske kungen. Han förstörde detta hus och förde bort folket till Babel.

¹³ Men i sitt första regeringsår befallde Babels kung Koresh att man skulle bygga upp detta Guds hus.

¹⁴ Dessutom lät kung Koresh hämta från templet i Babel de kärl av guld och silver som hade tillhört Guds hus men som Nebukadnessar hade tagit från templet i Jerusalem och fört till templet i Babel. Kung Koresh överlämnade dem åt en man vid namn Sheshbassar, som han hade tillsatt som ståthållare,

¹⁵ och sade till honom: Ta dessa kärl, res i väg

5:8 stora stenar Ordagrant: "rullstenar" (så stora att de måste rullas fram på stockar). **5:11** 1 Kung 6:1f. **5:12** 2 Kung 25:8f, 2 Krön 36:16f. **5:13** 2 Krön 36:22f, Esra 1:3. **5:14** Esra 1:8, 6:5.

och bär in dem i templet i Jerusalem och låt Guds hus byggas upp på sin plats.

¹⁶ Så kom denne Sheshbassar hit och lade grunden till Guds hus i Jerusalem. Från den tiden och ända till nu har man byggt på det, och det är ännu inte färdigt.

¹⁷ Om kungen samtycker bör man göra efterforskningar i kungens skattkammare i Babel för att ta reda på om kung Koresh har gett befallning att bygga detta Guds hus i Jerusalem. Därefter bör kungen meddela oss sin vilja om saken.”

6

Darejaveshs befallning

¹ Då gav kung Darejavesh sin befallning, och man gjorde efterforskningar i arkiven som fanns i skattkammaren i Babel.

² I Ekbatanas borg i provinsen Medien fann man en bokrulle där följande stod skrivet:

³ ”I sitt första regeringsår gav kung Koresh denna befallning om Guds hus i Jerusalem: Huset ska byggas upp och vara en plats där man bär fram offer. Grunden ska läggas fast. Det ska byggas sextio alnar högt och sextio alnar brett

⁴ med tre varv stora stenar och med ett varv nytt trävirke. Vad som behövs för omkostnaderna ska betalas ut från kungens hus.

6:2 Ekbatanas borg Hebr. Ahmeta, det gamla mediska rikets huvudstad, en av perserrikets huvudstäder i nordvästra nuvarande Iran. **6:3** 2 Krön 36:22f, Esra 1:1f. **6:3** sextio alnar Nästan 30 meter (jfr 1 Kung 6:2). **6:4** 1 Kung 6:36.

⁵ De kärl av guld och silver från Guds hus som Nebukadnessar tog ur templet i Jerusalem och förde till Babel ska också lämnas tillbaka. De ska på nytt komma till sin rätta plats i templet i Jerusalem och sättas in i Guds hus.”

⁶ ”Nu ska du Tattenaj, ståthållare i landet på andra sidan floden, och du Shetar-Bosenaj och era medbröder afarsekiterna på andra sidan floden, hålla er borta därifrån.

⁷ Lämna arbetet på detta Guds hus i fred. Judarnas ståthållare och äldste ska bygga detta Guds hus på dess plats.

⁸ Härmed ger jag befallning om vad ni ska göra för judarnas äldste när de bygger på detta Guds hus. Av de pengar som kungen får i skatt från landet på andra sidan floden ska det som behövs för omkostnaderna fullt ut betalas till dessa män så att arbetet inte avbryts.

⁹ Vad de behöver av ungtjurar, baggar och lamm till brännoffer åt himlens Gud, liksom vete, salt, vin och olja, ska efter uppgift av prästerna i Jerusalem ges dem dag för dag utan försummelse.

¹⁰ Så ska de kunna bära fram offer till en ljuvlig doft åt himlens Gud och be för kungens och hans söners liv.

¹¹ Härmed befäller jag att om någon överträder denna förordning, så ska man bryta loss en bjälke ur hans hus och hänga upp honom på den. Hans hus ska förvandlas till en sophög, därför att han har gjort så.

6:5 Esra 1:7, 5:14. **6:6** Esra 5:3. **6:9** himlens Gud Ett vanligt gudsnamn i perserrikets statsreligion zoroastrismen. **6:11** Dan 3:29.

¹² Må den Gud som låtit sitt namn bo där slå ner alla kungar och folk som räcker ut sin hand för att överträda denna förordning och förstöra detta Guds hus i Jerusalem. Jag, Darejavesch, ger denna befallning. Se till att den blir noggrant utförd!”

Templet invigs

¹³ Eftersom kung Darejavesch hade sänt ut en sådan befallning, blev den noggrant utförd av Tattenaj, ståthållare på andra sidan floden, och av Shetar-Bosenaj liksom av deras medbröder.

¹⁴ Judarnas äldste byggde vidare och gjorde framsteg i arbetet genom profeterna Haggais och Sakarjas, Iddos sons, profetiska ord. Man byggde och slutförde det så som Israels Gud hade befallt och som Koresh och Darejavesch och Artashasta, kung av Persien, hade befallt.

¹⁵ Huset stod färdigt den tredje dagen i månaden Adar i kung Darejaveschs sjätte regeringsår.

¹⁶ Israels barn, prästerna och leviterna och de andra som hade kommit tillbaka från fångenskapen firade husets invigning med glädje.

¹⁷ Till invigningen av Guds hus offrade man 100 tjurar, 200 baggar och 400 lamm, och som syndoffer för hela Israel tolv bockar, efter antalet av Israels stammar.

6:14 Esra 5:1, 7:1. **6:14** Artashasta Medverkade inte till templets återuppbyggnad 520-516 f Kr, men han bidrog senare till arbetet med tempelgudstjänsten år 458 f Kr genom Esra (7:21f). **6:15** Esra 4:24, Est 3:7. **6:15** tredje dagen i månaden Adar i kung Darejaveschs sjätte regeringsår Den 12 mars år 516 f Kr, ca 70 år efter templets förstöring i augusti år 587 f Kr. **6:17** 4 Mos 7:10f, Esra 8:35.

18 De insatte prästerna efter deras skiften och leviterna efter deras avdelningar till att förrätta Guds tjänst i Jerusalem, så som det var föreskrivet i Moses bok.

Påskhögtiden

19 De som hade kommit tillbaka från fångenskapen firade påskhögtid på fjortonde dagen i första månaden.

20 Prästerna och leviterna hade då alla renat sig så att de var rena. De slaktade påsklammet för alla som hade kommit tillbaka från fångenskapen och för sina bröder prästerna liksom för sig själva.

21 De israeliter som hade kommit tillbaka från fångenskapen åt av det, liksom alla de som hade avskilt sig från hednafolkens orenhet för att söka HERREN, Israels Gud.

22 De firade det osyrade brödets högtid i sju dagar med glädje, för HERREN hade gjort dem glada och vänt den assyriske kungens hjärta till dem så att han understödde dem i arbetet på Guds, Israels Guds, hus.

7

Esra kommer till Jerusalem

6:18 4 Mos 3:6, 8:9f.   **6:19** 2 Mos 12:6.   **6:19** Från denna vers är bibeltexten återigen skriven på hebreiska.   **6:19** påskhögtid Se 2 Mos 12:11f samt exempel i 2 Krön kap 30 och 35.   **6:22** den assyriske kungen Darejaves (vers 6f), Persiens kung som hade tagit över det gamla Assyriens områden.

¹ Efter en tid, under den persiske kungen Artashastas regering, begav sig Esra hem från Babel.

Esra var son till Seraja, son till Asarja, son till Hilkia,

² son till Shallum, son till Sadok, son till Ahitub,

³ son till Amarja, son till Asarja, son till Merajot,

⁴ son till Seraja, son till Uzzi, son till Bucki,

⁵ son till Abishua, son till Pinehas, son till Eleasar, son till översteprästen Aron.

⁶ Esra var skrifflärd och mycket kunnig i Mose lag, den som HERREN, Israels Gud, hade gett. Kungen gav honom allt han begärde, eftersom HERREN hans Guds hand var över honom.

⁷ Också en del av Israels barn och av prästerna, leviterna, sångarna, dörrvakterna och tempeltjänarna gav sig i väg upp till Jerusalem i Artashastas sjunde regeringsår.

⁸ Esra kom till Jerusalem i femte månaden i kungens sjunde regeringsår.

⁹ Den första dagen i första månaden hade det blivit bestämt att man skulle lämna Babel, och på första dagen i femte månaden kom han till Jerusalem, eftersom Guds goda hand var över honom.

7:1 Efter en tid 58 år senare, år 458 f Kr i Artashastas sjunde regeringsår (vers 7). **7:1** Esra Judisk präst och skrifflärd som hade god kontakt med den persiska kungliga administrationen (vers 12f). Enligt judisk tradition sammanställde han Esra, Nehemja och Krönikeböckerna, kanske även Psaltaren, och grundade en skola av skrifflärdar som skulle utvecklas till Stora rådet (Apg 5:21f, 23:1f). **7:9** Esra 8:18, 31. **7:9** Första ... femte månaden Motsvarar mars-april och juli-augusti år 458 f Kr.

10 Esra hade vänt sitt hjärta till att studera HERRENS lag och leva efter den och lära ut lag och rätt i Israel.

Kung Artashastas skrivelse

11 Så stod det i den skrivelse som kung Artashasta gav prästen Esra, den skriftlärde, kunnig i HERRENS bud och stadgar för Israel:

12 ”Från Artashasta, kungarnas kung, till prästen Esra, lärare i himlens Guds lag, och så vidare.

13 Jag befaller att var och en av Israels folk och deras präster och leviter som bor i mitt rike och som vill fara till Jerusalem ska resa med dig.

14 Kungen och hans sju rådgivare sänder i väg dig för att undersöka förhållandena i Juda och Jerusalem utifrån din Guds lag, som är i din hand.

15 Du ska föra dit silver och guld som kungen och hans rådgivare frivilligt har gett till Israels Gud som bor i Jerusalem.

16 Ta också med dig allt silver och guld som du kan få i hela Babel tillsammans med de frivilliga gåvor som folket och prästerna ger till sin Guds hus i Jerusalem.

17 För dessa pengar ska du samvetsgrant köpa tjurar, baggar, lamm och sådant som behövs till de matoffer och drickoffer som hör till. Detta ska du offra på altaret i er Guds hus i Jerusalem.

7:12 Från Artashasta Brevet (vers 12-26) återges i grundtexten på arameiska. Kungen hade tidigare hindrat Jerusalem återuppbyggd (4:21), men bekostade nu tempeltjänsten och lät också tretton år senare sin munskänk Nehemja resa till Jerusalem i liknande ärende (se Neh 2). **7:14** Est 1:10, 14. **7:15** Esra 8:25.

7:17 Esra 6:9.

¹⁸ Gör vad du och dina bröder finner lämpligt att göra, efter er Guds vilja, med det silver och guld som blir över.

¹⁹ Alla de kärll du får till tempeltjänsten i din Guds hus ska du överlämna inför Jerusalems Gud.

²⁰ Det du måste betala för resten av det som behövs till din Guds hus, ska du utbetala ur kungens skattkammare.

²¹ Jag, kung Artashasta, befäller alla skattmästare i landet på andra sidan floden: Allt som prästen Esra, lärare i himlens Guds lag, begär av er, det ska noggrant göras och ges,

²² upp till 100 talenter silver, 100 korer vete, 100 bat vin och 100 bat olja och därtill så mycket salt som behövs.

²³ Allt vad himlens Gud befäller ska noggrant göras och ges till himlens Guds hus, för att inte vrede ska komma över kungens och hans söners rike.

²⁴ Vi kungör för er att ingen ska ha rätt att lägga skatt, tull eller vägpenningar på någon präst eller levit, sångare, dörrvakt, tempeltjänare eller annan tjänare i detta Guds hus.

²⁵ Och du Esra, ska efter den vishet du fått av Gud utse domare och lagkloka som ska skipa rätt bland allt folket i landet på andra sidan floden, alla dem som känner din Guds lagar. Om någon inte känner dem ska ni lära honom dem.

²⁶ Den som inte följer din Guds lag och kungens lag ska omgående dömas, antingen till döden

---

7:22 100 talenter ... 100 korer ... 100 bat Ca 3 ton silver, 22 000 liter vete och 2 200 liter olja och vin. **7:26** omgående Annan översättning: "noggrant".

eller till förvisning, indragning av egendom eller fängelse.”

Esra lovar Gud

²⁷ ”Välsignad är HERREN, våra fäders Gud, som ingav kungen i hjärtat att smycka HERRENS hus i Jerusalem,

²⁸ och som lät mig finna nåd inför kungen och hans rådgivare och kungens alla mäktiga furstar. HERREN min Guds hand var över mig, så jag fattade mod och samlade en del av huvudmännen i Israel för att de skulle resa med mig.”

8

Huvudmännen som följde med Esra

¹ Dessa var de huvudmän för familjerna som under kung Artashastas regering lämnade Babel tillsammans med mig och som här nämns efter sina släkter:

² Av Pinehas söner Gershom,
av Itamars söner Daniel,
av Davids söner Hattush

³ av Shekanjas söner,
av Paroshs söner, Sakarja och 150 män som upptogs i släktregistret med honom,

⁴ av Pahat-Moabs söner Eljoenaj, Serajas son, och med honom 200 män,

⁵ av Shekanjas söner Jahaziels son och med honom 300 män,

⁶ av Adins söner Ebed, Jonatans son, och med honom 50 män,

8:1 Esra 2:1f, Neh 7:5f.   **8:3** Hattush av Shekanjas söner Ättling till kung David (se 1 Krön 3:22). Shekanja var hans farfar.

⁷ av Elams söner Jesaja, Ataljas son, och med honom 70 män,

⁸ av Shefatjas söner Sebadja, Mikaelson, och med honom 80 män,

⁹ av Joabs söner Obadja, Jehiels son, och med honom 218 män,

¹⁰ av Shelomits söner Josifjas son och med honom 160 män,

¹¹ av Bebajs söner Sakarja, Bebajs son, och med honom 28 män,

¹² av Asgads söner Johanan, Hackatans son, och med honom 110 män,

¹³ av Adonikams söner några som kom senare och som hette Elifelet, Jegiel och Shemaja, och med dem 60 män,

¹⁴ av Bigvajs söner Utaj och Sabbud och med dem 70 män.

Resan från Babel till Jerusalem

¹⁵ Jag samlade dessa vid floden som flyter mot Ahava, och vi slog läger där i tre dagar. Men när jag såg närmare på folket och prästerna fann jag inga leviter där.

¹⁶ Då sände jag bud efter huvudmännen Elieser, Ariel, Shemaja, Elnatan, Jarib, Elnatan, Natan, Sakarja och Meshullam och lärarna Jojarib och Elnatan.

¹⁷ Jag befalldem att gå till Iddo, huvudmannen i Kasifja, och jag lade ord i deras mun att säga till Iddo och hans bror och till tempeltjänarna i Kasifja, för att de skulle sända oss tjänare till vår Guds hus.

18 Eftersom vår Guds goda hand var över oss sände de till oss en förståndig man, en ättling till Mahli som var son till Levi, Israels son, liksom Sherebja med hans söner och bröder, 18 män,

19 vidare Hashabja och med honom Jesaja, av Meraris barn, med dennes bröder och deras söner, 20 män.

20 Dessutom sände de 220 av tempeltjänarna som alla var inskrivna med namn, sådana som David och hans hövdingar utsett till leviternas tjänst.

21 Vid floden Ahava utlyste jag en fasta för att vi skulle ödmjuka oss inför vår Gud och be honom om en lyckosam resa för oss, våra kvinnor och barn och alla våra ägodelar.

22 Jag skämdes nämligen för att be kungen om soldater och ryttare till vårt beskydd mot fiender på vägen, eftersom vi hade sagt till kungen: "Vår Guds hand är över alla som söker honom och låter det gå dem väl, men hans makt och hans vrede drabbar alla som överger honom."

23 Därför fastade vi och sökte hjälp av vår Gud, och han bönhörde oss.

24 Jag avskilde tolv av de främsta bland prästerna liksom Sherebja och Hashabja och med dem tio av deras bröder.

25 Jag vägde upp åt dem silvret och guldets kärlen, den gåva som kungen och hans rådgivare och furstar och alla israeliterna där hade gett till vår Guds hus.

26 Jag vägde upp åt dem 650 talenter silver och silverkärl till ett värde av 100 talenter, likaså 100 talenter guld,

²⁷ 20 bågare av guld till ett värde av 1 000 dariker, samt två kärl av fin glänsande koppar, dyrbara som guld.

²⁸ Jag sade till dem: "Ni är helgade åt HERREN, och kärlen är helgade och silvret och guldets är en frivillig gåva åt HERREN, era fäders Gud.

²⁹ Vaka över det och bevara det tills ni får väga upp det i Jerusalem i kamrarna i HERRENS hus inför de främsta bland prästerna och leviterna och de främsta inom Israels familjer."

³⁰ Då tog prästerna och leviterna emot det uppvägdade silvret och guldets och kärlet för att föra det till Jerusalem, till vår Guds hus.

³¹ Vi bröt upp från floden Ahava på tolfte dagen i första månaden för att resa till Jerusalem. Vår Guds hand var över oss och han räddade oss från fiender och bakhåll på vägen.

³² När vi kom till Jerusalem vilade vi där i tre dagar.

³³ Men på fjärde dagen vägde man upp silvret, guldets och kärlet i vår Guds hus och det överlämnades åt prästen Meremot, Urias son. Med honom var också Eleasar, Pinehas son, och likaså leviterna Josabad, Jeshuas son, och Noadja, Binnujs son.

³⁴ Allt överlämnades efter antal och vikt, och samtidigt nertecknades hela vikten.

³⁵ De landsflyktiga som hade kommit tillbaka

8:27 650 talenter silver ... 100 talenter ... 1 000 dariker Ca 20 ton, 3 ton och 8,5 kg. **8:29** Neh 10:39, 12:44. **8:31** tolfte dagen i första månaden 1 mars/april år 458 f Kr. De nådde Jerusalem nästan fyra månader senare (jfr 7:9). **8:35** Esra 6:17.

från fångenskapen offrade som brännoffer åt Israels Gud tolv tjurar för hela Israel, 96 baggar, 77 lamm och tolv syndoffersbockar, alltsammans som brännoffer åt HERREN.

³⁶ De överlämnade kungens förordning till kungens satraper och till ståthållarna i landet på andra sidan floden, och dessa understödde folket och Guds hus.

9

Esras klagan över folkets otrohet

¹ När detta var fullbordat kom några av furstarna fram till mig och sade: "Varken Israels folk eller prästerna eller leviterna har hållit sig avskilda från de främmande folken och deras avskyvärda handlingar, från kananeerna, hetiterna, periseerna, jebusiterna, ammoniterna, moabiterna, egyptierna och amoreerna.

² De har tagit hustrur åt sig och åt sina söner bland deras döttrar, och det heliga släktet har blandat sig med de främmande folken. Furstarna och föreståndarna var de första att begå sådan otrohet."

³ När jag hörde det, rev jag sönder mina kläder och min mantel och slet mitt hår och skägg och blev sittande förstummad.

⁴ Då kom alla de som fruktade Israels Guds ord och samlades hos mig på grund av den otrohet

---

8:36 Esra 4:10, 5:6, 7:21. **8:36** kungens satraper Kungens närmaste män, överordnade ståthållarna. **9:2** 2 Mos 34:15f, 5 Mos 7:3, Dom 3:6. **9:2** otrohet Äktenskap med avgudadyrkande folk förbjuds i 5 Mos 7:3 (jfr 4 Mos 25). Även profeten Malaki förkunnade vid denna tid mot sådana äktenskap (Mal 2:11). Se även 2 Kor 6:14.

som de hemkomna fångarna hade begått. Jag blev sittande i stum sorg ända fram till kvällsoffret.

⁵ Men när det var dags för kvällsoffret, reste jag mig ur min bedrövelse med sönderrivna kläder och mantel. Jag föll ner på mina knän och räckte ut mina händer till HERREN min Gud

⁶ och sade:

”Min Gud, jag skäms och blygs för att lyfta mitt ansikte till dig, min Gud, för våra missgärningar har växt oss över huvudet och vår skuld når upp till himlen.

⁷ Från våra fäders dagar ända till i dag har vår skuld varit stor. För våra missgärningars skull har vi med våra kungar och präster lämnats i främmande kungars hand och drabbats av svärd, fångenskap, plundring och skam. Och så är det än i dag.

⁸ Men nu fick vi ett litet ögonblick av nåd från HERREN vår Gud. Han lät en räddad skara bli kvar av oss och gav oss fotfäste på hans heliga plats. Vår Gud lät våra ögon få ljus och gav oss nytt liv i vårt slaveri.

⁹ Slavar är vi, men vår Gud har inte övergett oss i vårt slaveri, utan lät oss finna nåd inför Persiens kungar så att de gav oss mod och kraft till att bygga upp vår Guds hus igen och resa upp dess ruiner. Och han har gett oss en skyddad plats i Juda och Jerusalem.

¹⁰ Vad ska vi nu säga, vår Gud, efter allt detta? Vi har ju övergett dina bud

---

9:5 Neh 9:1, Dan 9:3   **9:6** 1 Mos 18:20f, Jos 7:6, 2 Krön 28:9, Ps 38:5, Dan 9:7f.   **9:8** Jes 22:23, 33:20.

¹¹ som du gav genom dina tjänare profeterna när du sade: Landet som ni kommer och tar i besittning är ett orent land, på grund av de främmande folkens orenhet och deras avskyvärda handlingar som de har fyllt det med, från den ena änden till den andra.

¹² Därför ska ni inte ge era döttrar åt deras söner eller ta deras döttrar till hustrur åt era söner. Ni ska aldrig söka deras välfärd eller lycka. Då ska ni bli starka och få äta av landets goda och lämna det i arv åt era barn för alltid.

¹³ Efter allt det som drabbat oss på grund av våra onda gärningar och den stora skuld vi dragit på oss har du, vår Gud, ändå skonat oss mer än vi förtjänade och gett oss en räddning som denna.

¹⁴ Skulle vi då på nytt bryta mot dina bud och gifta oss med folk som gör så avskyvärda saker? Skulle du då inte bli så vred på oss att du förgör oss tills inget är kvar och ingen räddning finns?

¹⁵ HERRE, Israels Gud, du är rättfärdig, eftersom vi denna dag finns kvar som en räddad rest.

Se, här ligger vi nu i vår skuld inför dig. Efter det som har hänt kan ingen bestå inför dig.”

10

Folket bekänner sin synd

¹ Medan Esra bad och bekände där han låg gråtande framför Guds hus samlades män, kvinnor och barn omkring honom, en mycket stor skara av Israels folk, och folket grät bittert.

9:11 3 Mos 18:24f, 20:23.

5 Mos 7:1f.

9:11 när du sade Se 2 Mos 34:15f,

9:12 5 Mos 7:1f, 23:6.

² Shekanja, Jehiels son, av Ulams barn, sade till Esra: ”Vi har varit otrogna mot vår Gud genom att ta oss främmande kvinnor från de andra folken här i landet. Men det finns fortfarande hopp för Israel trots detta.

³ Låt oss nu sluta förbund med vår Gud att skicka bort alla sådana kvinnor och deras barn, enligt rådet från min Herre och dem som fruktar vår Guds bud. Låt oss följa lagen.

⁴ Stå upp, för den uppgiften faller på dig, och vi ska vara med dig. Fatta mod och gå till handling!”

⁵ Då reste sig Esra och lät de främsta bland prästerna och leviterna och hela Israel avlägga en ed att de skulle göra som man hade sagt. Och de svor eden.

⁶ Sedan reste Esra sig från platsen framför Guds hus och gick in i Johanans, Eljashibs sons, tempelkammare. När han hade kommit dit kunde han varken äta eller dricka, så sörjde han över den otrohet som de hemkomna fångarna hade gjort sig skyldiga till.

⁷ I Juda och Jerusalem lät man utropa bland alla som kommit tillbaka från fångenskapen att de skulle samlas i Jerusalem.

⁸ Alla som inte kom inom tre dagar enligt furstarnas och de äldstes beslut skulle få allt han ägde förstört och själv bli utesluten ur de hemkomnas församling.

⁹ Då samlades alla Juda och Benjamins män i Jerusalem på den tredje dagen, det vill säga den

---

10:3 min Herre Annan översättning: ”min herre” (alltså Nehemja).

10:8 3 Mos 27:28.

tjugonde dagen i nionde månaden. Hela folket slog sig ner på den öppna platsen vid Guds hus, och de darrade både på grund av saken det gällde och av regnskurarna.

¹⁰ Prästen Esra steg fram och sade till dem: ”Ni har varit otrogna och tagit er främmande kvinnor och där-igenom ökat Israels skuld.

¹¹ Men bekänn nu inför HERREN, era fäders Gud, och gör hans vilja. Avskilj er från de andra folken här i landet och från de främmande kvinnorna.”

¹² Då svarade hela församlingen med hög röst: ”Ja! Vi måste göra som du säger.

¹³ Men det är mycket folk här, och nu är det regntid och man klarar inte att stå här ute. Det här ärendet kan inte slutföras på en dag eller två, för vi är många som har syndat på detta sätt.

¹⁴ Låt därför våra ledare agera för hela folket. Och låt alla i våra städer som tagit sig främmande kvinnor infinna sig på bestämda tider, tillsammans med de äldste och domarna i varje stad, tills vi har vänt bort ifrån oss vår Guds vrede som brinner på grund av detta.

¹⁵ Endast Jonatan, Asaels son, och Jaseja, Tikvas son, gick emot detta, och Meshullam tillsammans med leviten Shabbetai understödde dem.

¹⁶ Men de som hade kommit tillbaka från fångenskapen gjorde som man hade sagt. Man utsåg prästen Esra och några av huvudmännen

---

10:9 tjugonde dagen i nionde månaden Motsvarar 8 dec 457 f Kr, ca fyra och en halv månad efter Esras ankomst till Jerusalem (7:9).

10:10 Esra 9:1f. **10:13** vi är många som har syndat Annan översättning: ”vi har syndat svårt”. **10:14** 2 Krön 29:10, 36:22f.

för familjerna, alla namngivna. På första dagen i tionde månaden satte de sig för att undersöka saken,

¹⁷ och den första dagen i första månaden var de klara med alla de män som hade tagit sig främmande kvinnor.

De män som ingått blandäktenskap

¹⁸ Bland prästernas söner visade det sig att följande hade tagit sig främmande kvinnor:

Av Jeshuas, Josadaks sons, barn och hans bröder: Maaseja, Elieser, Jarib och Gedalja.

¹⁹ De gav sin hand på att de skulle skicka bort sina kvinnor från sig och ge en bagge som skuldoffer för den skuld de hade dragit på sig.

²⁰ Av Immers barn: Hanani och Sebadja,

²¹ av Harims barn: Maaseja, Elia, Shemaja, Jehiel och Uzzia,

²² av Pashurs barn: Eljoenaj, Maaseja, Ismael, Netanel, Josabad och Eleasa.

²³ Av leviterna: Josabad, Shimei och Kelaja, som också hette Kelita, Petaja, Juda och Elieser,

²⁴ av sångarna: Eljashib, av dörrvakterna: Shallum, Telem och Uri.

²⁵ Av det övriga Israel:

av Paroshs barn: Ramja, Issia, Malkia, Mijamin, Eleasar, Malkia och Benaja,

---

10:17 första dagen i tionde månaden ... i första månaden   Mitten av dec 457 f Kr och mars 456 f Kr.   **10:19** en bagge som skuldoffer   Enligt föreskriften i Mose lag (3 Mos 6:4f).

²⁶ av Elams barn: Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot och Elia,

²⁷ av Sattus barn: Eljoenaj, Eljashib, Mattanja, Jeremot, Sabad och Aziza,

²⁸ av Bebajs barn: Johanan, Hananja, Sabbaj, Atlaj,

²⁹ av Banis barn: Mesullam, Malluk, Adaja, Jashub, Sheal och Jeremot,

³⁰ av Pahat-Moabs barn: Adna och Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnuj och Manasse,

³¹ vidare Harims barn: Elieser, Ishia, Malkia, Shemaja, Simeon,

³² Benjamin, Malluk och Shemarja,

³³ av Hashums barn: Mattenaj, Mattata, Sabad, Elifelet, Jeremaj, Manasse, Shimei,

³⁴ av Banis barn: Maadaj, Amram och Uel,

³⁵ Benaja, Bedeja, Keluhi,

³⁶ Vanja, Meremot, Eljashib,

³⁷ Mattanja, Mattenaj och Jaasu,

³⁸ vidare Bani, Binnuj, Shimei,

³⁹ vidare Shelemja, Natan och Adaja,

⁴⁰ Maknadbaj, Shashaj, Sharaj,

⁴¹ Azarel, Shelemja, Shemarja,

⁴² Shallum, Amarja, Josef,

⁴³ av Nebos barn: Jegiel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddu, Joel och Benaja.

⁴⁴ Alla dessa hade tagit sig främmande kvinnor. Bland dessa fanns kvinnor som hade fött barn.

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09